

تکمیل کریدور ترانزیتی شمال-جنوب نیازمند تحرک بیشتر مسکو و باکو است

یک کارشناس ارشد مسایل آسیای میانه و قفقاز کریدورهای ترانزیتی را از محورهای مهم همکاری در منطقه قفقاز عنوان کرد و گفت: روسیه و جمهوری آذربایجان می توانند در تکمیل کریدور ریلی شمال-جنوب از رشت به آستارا تحرکات بیشتری داشته باشند.

به گزارش آران نیوز؛ بهرام امیراحمدیان در گفت و گو با خبرنگار سیاسی ایرنا به سفر محمد جواد ظریف به قفقاز و روسیه و ترکیه اشاره کرد و اظهار داشت: سفر وزیر امور خارجه با توجه به تحولات منطقه ای به ویژه فعال تر شدن حضور ترکیه در قفقاز و مرزهای شمال غربی ایران و همچنین استقرار نیروهای پاسدار صلح روسیه در قره باغ حائز اهمیت است. وی با مهم توصیف کردن تحولاتی همچون اتصال کریدورهایی از سوی ترکیه به جنوب جمهوری آذربایجان و در امتداد مرزهای ایران به سمت باکو افزود: لازم بود درباره این مسائل با روسیه هماهنگی هایی انجام شود چرا که این ابتکار را روس ها مطرح کردند. ضمن این که نگرانی هایی در زمینه کشیده شدن پای رژیم صهیونیستی به منطقه ایجاد شده است.

کارشناس ارشد مسایل آسیای میانه و قفقاز با بیان این که این منطقه برای ما به لحاظ امنیت ملی از حساسیت بالایی برخوردار است و وزیر امور خارجه حتماً در این زمینه با همتای روس خود یا سایر کشورها رایزنی هایی داشته است.

امیراحمدیان خاطرنشان کرد: ایران و روسیه در زمینه همکاری ها در منطقه خود به ویژه در منطقه حایل میان دو کشور در قفقاز و دریای خزر منافع و نگرانی های مشترک دارند که می توانند با یکدیگر همکاری کنند.

وی تصریح کرد: از طرف دیگر ورود بازیگرانی مانند ترکیه در قفقاز و چین در آسیای مرکزی که هر دو در حوزه هایی در شمال شرقی و شمال غربی و شمال ایران و دریای خزر قرار دارند، موضوع بسیار اساسی است که ما انتظار داریم روسیه در این زمینه ملاحظات ایران را مد نظر داشته باشد.

این استاد دانشگاه یادآور شد: روسیه کشوری است که بیشتر منافع خود را دنبال می کند و اگر صحبت از بازی برد - برد است، اغلب می خواهد این بازی را به سمت خود بکشد و این مشکلی است که ما با روسیه داریم.

امیراحمدیان درمورد سفر ظریف به ایروان و مناسبات ایران و ارمنستان اظهار داشت: ما سال ها با ارمنستان در زمینه امکانات بسیار لجستیک و ارتباطی همکاری های نزدیکی داشتیم و همکاری های نزدیکی به لحاظ حمل و نقل، انرژی و در زمینه های فرهنگی و اقتصادی داریم و لازم است ارمنستان در شرایط کنونی، منافع ایران را در نظر بگیرد.

وی یادآور شد: ترکیه با وجود در اختیار داشتن کریدورهایی که می تواند از آنها برای ارتباط با آسیای مرکزی استفاده کند، می خواهد در شمال غربی ایران حضور داشته باشد. این کارشناس مسایل قفقاز با بیان این که جمهوری اسلامی ایران آمادگی همکاری خیلی نزدیک با آذربایجان، ارمنستان و ترکیه را دارد، عنوان کرد: ما با هر سه کشور همسایه هستیم و روابط همسایگی داریم و ظرفیت هایی برای همکاری با یکدیگر در اختیار داریم.

امیراحمدیان به ظرفیت های همکاری در منطقه قفقاز اشاره کرد و گفت: در حال حاضر کریدور ریلی شمال- جنوب از جنوب ایران و از خلیج فارس تا رشت آمده است و فاصله میان رشت تا آستارا برای اتصال به راه آهن آذربایجان و روسیه نیازمند سرمایه گذاری است.

وی با بیان این که آذربایجان و روسیه در شرایط کنونی برای برقراری این ارتباط، می توانند در ایران سرمایه گذاری کنند، اظهار کرد: اگرچه ما از سوی غرب در تحریم هستیم و آنها هم بهانه می آورند که نمی توانند هزینه کنند، اما به اعتقاد من می توانند راه هایی پیدا کنند که بتوانیم حدود ۱۷۰-۱۸۰ کیلومتر راه آهن از رشت به آستارا را بسازیم و همه از آن استفاده کنیم.

این کارشناس مسایل بین الملل با بیان اینکه این کریدور ریلی ارتباط حوزه خلیج فارس و اقیانوس هند را با آذربایجان، منطقه قفقاز و روسیه فراهم می کند، گفت: قرارداد احداث کریدور شمال - جنوب از سال ۲۰۰۰ امضا شده ولی هنوز فعال نیست.

امیراحمدیان درباره احیای برجام و تاثیر آن بر حجم مراودات اقتصادی و تجاری ایران و روسیه و همکاری های نظامی و هسته ای و نیروگاه ها، اظهار کرد: ما نمی توانیم با روسیه به دلیل ساختار اقتصادی طرفین، مراوده زیادی داشته باشیم چرا که ظرفیت ها محدود است. روسیه صادرکننده مواد خام و انرژی است و ایران نیز همان ساختار را دارد و مواد خام، مواد اولیه و انرژی و مقداری هم کالاهای صنعتی صادر می کند.

وی یادآور شد: ما بیشتر نیازهای خودمان را از طریق صادرات مواد انرژی تامین می کنیم و روسیه نیز همین کار را انجام می دهد. بنابراین بازارهای ما مکمل یکدیگر نیستند. ظرفیت ما با روسیه محدود است و صادرات و واردات ما در سال های مختلف هیچ گاه بیش از ۳ میلیارد دلار نشده است.

این استاد دانشگاه خاطرنشان کرد: این نشان می دهد که ساختار اقتصادی ما پاسخگوی نیازهای روسیه و روسیه نیز پاسخگوی نیازهای ما نیست. ما در ایران کالای مصرفی به نام روسی و در روسیه کالای مصرفی به نام ایران نمی شناسیم. روسیه کالاها و حتی مواد غذایی خود را از اروپا خریداری می کند و عمده ترین واردکننده انرژی از روسیه، اتحادیه اروپا است.

امیراحمدیان یادآور شد: ترکیه و ایران با هم مبادلات تجاری خوبی دارند ولی ایران با روسیه نمی تواند مبادله داشته باشد ما حداکثر حدود ۵۰۰ میلیون دلار در سال به روسیه صادر و کم و بیش دو میلیارد دلار وارد می کنیم چرا که بیش از این پتانسیلی وجود ندارد.

وی تصریح کرد: اینگونه نیست که دولت ما یا روسیه کوششی در زمینه صادرات و واردات بیشتر انجام نمی دهند یا آنها علاقه مند نیستند بلکه این موضوع بیشتر با ساختار اقتصادی مرتبط است و اینکه ما نیاز داریم چه چیزی صادر یا چه چیزی وارد کنیم. اگر اینها همپوشانی داشته باشد مبادلات تجاری برقرار می شود وگرنه به سراغ جاهایی که این امکانات را دارد، می روند.

کارشناس ارشد مسایل بین الملل درباره این ذهنیت در بخشی از نخبگان که در صورت حل مشکلات ایران با غرب ایران از روسیه فاصله میگیرد و همین امر باعث عدم توسعه روابط ایران و روسیه شده است، گفت: چنین صحبتی صحت ندارد. ما حتی قبل از انقلاب هم با شوروی آن زمان مراوده داشتیم و آنها به عنوان مثال در نیروگاه ذوب آهن و سایر نیروگاه ها در زیرساخت ها با ما همکاری و سرمایه گذاری می کردند، از ما کالا می خریدند. ما همچنین با آنها مبادله سوآپ گاز داشتیم و گاز صادر می کردیم.

امیراحمدیان با بیان اینکه گرایش ما به غرب، به دلیل ترکیب و ساختار بازار و ضوابطی است که برقرار می کند، افزود: وقتی شما نیاز به کالاهای های تک دارید، این کالا را روسیه

تولید نمی کند. همچنین تکنولوژی، علم و دانش را نیز روسیه تولید نمی کند چرا که این کشور خود وارد کننده است. وی ادامه داد: از آنجایی که ما به این کالاها نیاز داریم یا باید خودمان آنها را تولید کنیم که این کار را هم انجام می دهیم یا اینکه باید از غرب وارد کنیم. اکنون که ارتباط ما با غرب قطع شده، چین را به عنوان جایگزین انتخاب کردیم چرا که ساختار اقتصادی این کشور را برای پاسخگویی به نیازهایمان مناسب می دانیم و از چین وارد می کنیم.